

מ"ת 25931/06/19 - מדינת ישראל נגד נתנאל מחלוק, ויאצ'סלב רפאילוב, סטניסלב גור אריה

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 25931-06-19 מדינת ישראל נ' מחלוק(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 208147/2019

בפני	כבוד השופט אייל כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. נתנאל מחלוק (עציר) 2. ויאצ'סלב רפאילוב (עציר) 3. סטניסלב גור אריה (עציר)

החלטה - בעניינו של משיב 1

לפניי בקשה למעצר משיב 1 (להלן: "המשיב") עד לתום ההליכים.

תמצית כתב האישום ובקשת המעצר

נגד המשיב (- נאשם 1) ושניים אחרים (להלן כולם: "השלשה") הוגש כתב אישום האוחז 29 אישומים. המשיב מואשם ב- 27 מהם. בחלק הכללי צוין, כי במועדים הרלבנטיים, בחודשים אפריל ומאי 2019, סחרו השלשה בסם מסוכן מסוג קנבוס (להלן: "הסם"), אותו מכרו לקונים שונים ובמקומות שונים, במרכז הארץ ובדרומה. לצורך האמור החזיקו השלשה בטלפונים ניידים. עובר לאמור, התקין המשיב על גבי טלפון נייד את היישומון "טלגרם" ונכנס לקבוצת "טלגרס", המהווה פלטפורמת תקשורת מוצפנת ליצירת קשר אנונימי בין משתמשים שונים, לצורך רכישת סם. על מנת לשווק את הסם, פרסם אותו המשיב באמצעות הכינוי "המספק המפנק", תוך הצגת תמונת הסם ונתונים בדבר מאפייניו ומחירו. הקונים השונים נהגו לפנות למשיב על מנת לתאם עסקאות לרכישת הסם. במסגרת הקשר ולשם קידומו, פעלו השלשה באופן שבו המשיב נהג להעביר את פרטי הזמנות הקונים השונים באמצעות יישומון "ווצאפ" ממכשירו, לנאשם 2 או לנאשם 3. בהמשך לאמור היה מי משניים אלה מגיע למפגש עם הקונים, ומבצע את עסקת הסמים.

באשר למשיב לבדו- עניינם של אישומים 4-29 בעבירות קשירת קשר לפשע וסחר בסם המיוחסות לו. המדובר, ככלל, בעסקאות מכר סם במשקלים משתנים שבין כ- 40-5 גרם, ובתמורה למאות ₪ בכל עסקה. חישוב מעלה על כי בדרך זו מכרו השלשה סם במשקל של כ- 315 גרם, תמורת 13,500 ₪, ב- 26 עסקאות.

בשלשה מקרים (אישומים 11, 24 ו- 26), נמכרו הסמים לקטינים.

עמוד 1

עניינו של האישום הראשון בכך שביום 14.5.19, בשעה 20:30 לערך, החזיק המשיב בביתו שבמושב יציץ למעלה מ-1.1 ק"ג סם, במספר מקומות שונים וכאשר חלקו מחולק בשקיות. כמו כן החזיק במשקל דיגיטלי וכן ב-26 כדורי 5.56 מ"מ ומחסנית. בהתאם הואשם בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית ובהחזקת תחמושת.

בבקשת המעצר צוין בין היתר, כי לחובת המשיב 4 הרשעות קודמות, מהן שלש מתחום הרכוש. עיון בהכרעת הדין וגזר הדין מושא הרשעתו האחרונה של המשיב, מלמד על כי הוא הורשע בכך שב-11 מקרים מכר לקונים שונים חשיש בתמורה ל-300 ₪, בשני מקרים נוספים סיפק קנבוס ללא תמורה וכן החזיק בסם כאמור לצריכה עצמית. בגין הרשעתו זו נדון בין היתר ל-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וכן למאסר מותנה.

מאסר מותנה זה, בן 6 חודשים, חב הפעלה בעניינו.

באשר לשותפיו של המשיב- יצוין כי נאשם 2, המואשם ב-14 אישומים, נעצר בתנאי איזוק, לאחר שהתקבל ערר המדינה על ההחלטה לשחררו בתנאי מעצר בית מלא. נאשם 3, המואשם ב-12 אישומים, נעצר עד לתום ההליכים, בהסכמתו.

קורות ההליך

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן ראיות לכאורה. עם זאת, ציין הסניגור הסתייגות מסוימת הנוגעת בשאלת חוקיות החיפוש וצו המעצר שהוצא נגד המשיב. ב"כ המבקשת הבהירה כי המדובר בסוגיה הנוגעת בחיסיון וכי בתקופה הקרובה יועבר חומר לעיון הסניגור, אשר יניח את דעתו, כדבריה, בהקשר האמור. מכל מקום, הסתייגותו זו של הסניגור לא מנעה עד כה את בירור שאלת מסוכנותו של המשיב ובחינת אפשרות שחרורו. אין בידי אלא להצטרף לקביעה קודמת של כב' השופט מזרחי בהליך זה, לפיה עניינה של הסוגיה להתברר בהליך העיקרי. לאור האמור הנחת המוצא בדיון שנערך לפניי, כמו גם בהחלטתי זו, היא כי אין חולק על קיומן של ראיות לכאורה.

ביום 22.7.19 הורה בית המשפט על קבלת תסקיר בעניינו של המשיב, וזה התקבל ביום 18.8.19. מן התסקיר עלה, בין היתר, כי המשיב חבר לחברה שולית והיה מעורב בביצוע עבירות רכוש עוד מגיל צעיר מאד; כי הוא חווה לחצים כלכליים סביב צרכי משפחתו, על רקע היותו אב לפעוטה אשר רעייתו צפויה ללדת בימים הקרובים; כי לא סיים בעבר טיפול שהוטל עליו במסגרת צו מבחן וכי הוא מצוי מזה מספר שנים בתהליך התדרדרות, תוך הפנמה של דפוסים שוליים וביסוס קשרים שוליים, בפרט בעולם הסמים. עוד צוין קושי להתייצב אישית ותעסוקתית. שירות המבחן ציין כי לנוכח מאפייניו האישיותיים, הפרוגנוזה לשיקום המשיב נמוכה. עם זאת, תחת הליך משפטי ומעורבות מפקחים צמודים, יוכל להיענות לתנאי שחרור. השירות בחן את אח המשיב וזוגתו, המתגוררים בטבריה, כמפקחים מוצעים והתרשם כי הם ראויים למלאכת הפיקוח. גם אבי המשיב וזוגתו נכונים לסייע למשיב. בשקלול הנתונים סבור שירות המבחן כי חלופת מעצר ביתית מרוחקת בטבריה, תסכון. מכאן המלצתו לשחרור בתנאי זה, לרבות פיקוח מעצר בן שישה חודשים.

בישיבת יום 22.8.19 נשמעו טיעוני הצדדים. למול עתירת המדינה למעצר המשיב, עתר הסניגור לשחרורו ולמצער למעצרו בתנאי איזוק. מצאתי שלא לבחון באותה ישיבה את המפקחים המוצעים, בטרם הכרעה עקרונית בדבר

היתכנות המעצר בתנאי איזוק, גם בשל האמור להלן.

התייחסותי לטיעוני הצדדים תובא להלן, אגב הנמקת הטעמים להחלטתי.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי בקשב רב את טיעוני הצדדים, ועיינתי בכל הנדרש, מצאתי כי דינו של המשיב להיעצר עד לתום ההליכים. להלן טעמיי.

בצד קיומן של ראיות לכאורה ובאין חולק על עילת המעצר הסטטוטורית, חובה על בית המשפט לבחון האם ניתן לאיין את מסוכנותו של הנאשם שבפניו, בחלופת מעצר. תנאי מקדמי לשחרור הוא מתן אמון בנאשם.

הלכה היא כי ככלל, כאשר עסקינן בעבירות סחר-סם, דין הנאשם להיעצר עד לתום ההליכים, בעוד החריג הוא שחרור לחלופת מעצר. החשש הוא כי הנאשם יבצע עבירות סמים גם בחלופה שטיבה מעצר בפיקוח אלקטרוני (ראו למשל: בש"פ 299/19 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 30.1.19; בש"פ 3095/18 צ'צ'יק נ' מדינת ישראל, מיום 26.4.18).

בהתאם להוראת סעיף 22ב(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, לא יוטל מעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות אלה, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובכלל זה היותו של הנאשם קטין, ניתן להסתפק במעצר באיזוק, כאמור.

הדרישה ל"טעמים מיוחדים" פורשה בפסיקה כגיל צעיר, העדר עבר פלילי, תסקיר חיובי, שיקולי שיקום, משך המעצר, טיב העבירה ונסיבות ביצועה ועוד (ראו למשל- בש"פ 8155/15 קלר נ' מדינת ישראל, מיום 9.12.15).

המלצת שירות המבחן וקיומם של מפקחים ראויים אינם באים בגדר "טעמים מיוחדים", שכן מדובר בנתוני בסיס המאפשרים את אימוץ הפיקוח האלקטרוני בכל מקרה, ולא דווקא בעבירות המחייבות קיומם של "טעמים מיוחדים" (ראו בש"פ 3670/17 מאיר אהרון נ' מדינת ישראל, מיום 7.6.17 - מושא החלטתי וההחלטה בערר עליה, בענייניו של אותו נאשם; בש"פ 2472/16 זיתוני נ' מדינת ישראל, מיום 3.4.16).

על רקע ברירת המחדל אותה קובע הדין, יש לבחון האם בא המשיב שלפניי במסגרת החריגים לכלל לפיו דינו להיעצר.

באשר למעשה - חלקו של המשיב גדול ומשמעותי משל שני שותפיו למיזם העברייני, כמותית ו"איכותית". הוא שיזם את ביצוע העבירות ע"י "כניסה" לפלטפורמת ה"טלגראם" ופעילות בה למול הקונים והוא ש"הפעיל" את שותפיו- הלכה ולמעשה כשליחים (מבלי לגרוע מחומרת מעשיהם הלכאוריים). לא בכדי שימש נימוק ה"שליחות" לקולה בעניינו של נאשם 2, ביחס למשיב, בשתי הערכאות. השוני ניכר כאמור גם בכמות האישומים- ככפולה משל כל נאשם אחר בתיק.

נתון נוסף לחומרה הוא מכירת הסמים לקטינים.

נדמה כי אין צורך להכביר מילים על אודות המסוכנות הרבה הטמונה במסחר ואספקת סמים, אגב הנגישות, מימדי התפוצה והאנונימיות המציעה "טלגראס". מכאן החובה לאסור מלחמת חורמה על נגע זה.

אכן אין המדובר במכירת סמים "קשים" ואף לא בכמויות "גדולות" ואולם עדיין מדובר בהפצה רחבה של סם מסוכן, במהירות וביעילות. מי המבקש להילחם נכוחה בנגע הסמים אינו יכול להרחיק לכת ביחס מקל לסחר בסם הקנבוס.

באשר לעושה- הדעת נותנת כי מי שהוא בעל יכולת לספק סמים מסוכנים, על פי דרישה, פעם אחר פעם לאורך תקופה- הרי הוא בהכרח בעל נגישות וקרבה ממשית לעולם הסמים ולעוסקים בו. הסמים אותם מכר לכאורה המשיב נרכשו מטבע הדברים או התקבלו מגורם אחר.

המשיב עשה כן, לכאורה, כשבאמתחתו עבר פלילי, לרבות בסחר סם, לאחר שבית המשפט הסתפק בהליך הקודם במאסרו בעבודות שירות וכאשר תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה חב הפעלה.

המשיב "שידרג" את עבירותיו הלכאוריות ביחס לעבר, ב"מעבר" מסחר "רגיל" לסחר באמצעות "טלגראס", כמו גם בהגדלת כמות העסקאות, בד בבד עם הקטנת משך זמן ביצוען. נתונים אלה מלמדים על העדר הפנמה ואף תעוזה, של מי המצוי כאמור בהליך התדרדרות.

זאת ועוד. אין עסקינן במי המכור לסמים, אף לטענתו. הרציונאל העומד מאחורי התייחסותה הנוקשה של הפסיקה הנוהגת כלפי סוחרים סמים, הוא הצורך למגר תופעה קשה זו, המתקיימת בשל הקלות הרבה שבעשיית רווח כלכלי גדול ועל רקע העדר מוטיבציה של כלל הנוגעים בדבר, לחשוף את ביצועה (ראו למשל- בש"פ 929/15 **ביטון נ' מדינת ישראל**, מיום 22.2.15).

הדעת נותנת כי אין ליתן משקל מכריע לטענת התמכרות, כאשר עסקינן במי המואשם בעבירות כגון סחר-סם או ייבוא סם, בשונה ממי המכור לסמים, המואשם בהחזקתם בלבד וקיימת בעניינו פרוגנוזה טובה לגמילה. ייתכנו כמובן מקרי- בינים על פני המנעד, ואולם ככל שקרבים אנו למקרה הראשון, יפחת משקל סוגיית ההתמכרות. קל וחומר נכון הדבר, מקום בו אין עסקינן כלל במי המכור לסם, אלא כי אם במי שסחר בסם, למטרת רווח כספי, כפי המשיב שלפניי. קל וחומר נכון הדבר לאור הקשיים הכלכליים בהם נתון המשיב.

באשר לתסקיר - מהווה הוא המלצה בלבד. השיקולים המנחים את שירות המבחן בהמלצתו אינם חופפים לשיקולים שעל בית המשפט לשקול לצורך החלטתו בבקשה למעצר עד תום ההליכים (בש"פ 4120/11 **דדוש נ' מדינת ישראל**, מיום 6.6.11). כך הדבר מקל וחומר כאשר קיים פער בין נתוני הנאשם העולים מן התסקיר לתוצאתו הסופית

(ראו למשל: בש"פ 428/18 חיון נ' מדינת ישראל, מיום 1.2.18).

מסקנתו הסופית של שירות המבחן אינה מתיישבת לטעמי עם מסוכנות המשיב. העבירות בוצעו לכאורה אך לפני כשלשה-ארבעה חודשים. לא הוצג לפניי, אף לא בתסקיר, כל נתון שיש בו כדי לסתור לקולה את האמור לעיל, כגון תהליך חיובי כלשהו שעבר המשיב. התסקיר מלמד על הימצאות מפקחים ראויים לכאורה, אך תנאי מקדמי בענייננו הוא כאמור מתן אמון במשיב.

לעניין טיבו של מעצר בתנאי איזוק - אין בו כשלעצמו כדי למנוע סחר סם. יעילותו משמעותית באיון מסוכנות כגון אלימות כלפי מתלוננת, או כשעסקין בעבירות רכוש. לעיתים ייעשה שימוש בכלי זה על מנת לעבות חלופת מעצר, כאשר טיב המפקחים המוצעים אינו מניח את הדעת באופן מיטבי, בעת בה סבור בית המשפט כי אין להותיר את הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח.

אם בכל זאת נעשה שימוש בפיקוח אלקטרוני אף בעבירות סמים, נעשה הדבר באופן חריג, כאשר נמצאה חולשה ראייתית (בש"פ 433/17 **אונגר נ' מדינת ישראל**, מיום 24.1.17) או במקום בו המדובר היה בעבירה בודדת של ייבוא סם, בשל גילו הצעיר של הנאשם, נעדר עבר פלילי (בש"פ 3361/17 **מדינת ישראל נ' ליזרוביץ**, מיום 22.6.17). בהקשר זה יצוין כי המסוכנות מושא עבירות הסחר שונה מן המסוכנות מושא גידול סם, שהיא עבירה המחייבת דרך כלל הקצאת זמן, תשומות ומשאבים, בניגוד לאופיה הרגעי של מכירת הסם.

לעניין החלופה המוצעת - הוצעה חלופת מעצר מרוחקת בטבריה. ככלל, ריחוק כשלעצמו מחזק טיבה של חלופה. עם זאת, משקלה של קביעה זו פוחת משמעותית כאשר עסקין בעבירות סמים, אשר מטבען נעדרות זיקה ממשית לסביבה ספציפית של ביצוע עבירה, קל וחומר כשאלה בוצעו באמצעות פלטפורמה חברתית. צא ולמד- העבירות בענייננו בוצעו גם בדروמה של הארץ, כשהשלשה-והמשיב במיוחד- פועלים ממרכזה.

לעניין פסיקה שהוצגה- לא מצאתי בפסיקה שהוצגה ע"י הסניגור כדי לגרוע ממסקנתי. אין מקרה אחד דומה למשנהו ו"כל נתון נוסף המונח על כפות המאזניים ושקילה מחדש עשויים להטות את כפות המאזניים לכאן או לכאן, למעצר או שחרור" (כב' השופט נאור, כתוארה אז, בבש"פ 7686/03 **רפייב נ' מדינת ישראל**, פד"י נז(6), 753, 763).

לא הוצג מקרה הדומה בנסיבותיו לנסיבות דנן. הפסיקה שהוצגה עסקה למשל במי שהופנה לטיפול; במי הנעדר עבר פלילי; בכמות עסקאות קטנה יותר ועוד.

העולה מן המקובץ הוא, כי לא הוצג כל "טעם מיוחד" המצדיק סטייה מברירת המחדל לפיה דינו של מי הסוחר בסמים להיעצר.

המשיב לא צלח את המשוכה הראשונה, של מתן אמון בו, באותה מידת אמון הנדרשת על מנת להורות על מעצרו בתנאי איזוק, בפיקוח מפקחים.

אשר על כן ולאור כל המפורט מעלה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ה אב תשע"ט, 26 אוגוסט 2019. ההחלטה תשומע ע"י כב' השופט התורן, בדיון שנקבע להיום, בד בבד עם פרסומה ב"נט המשפט".